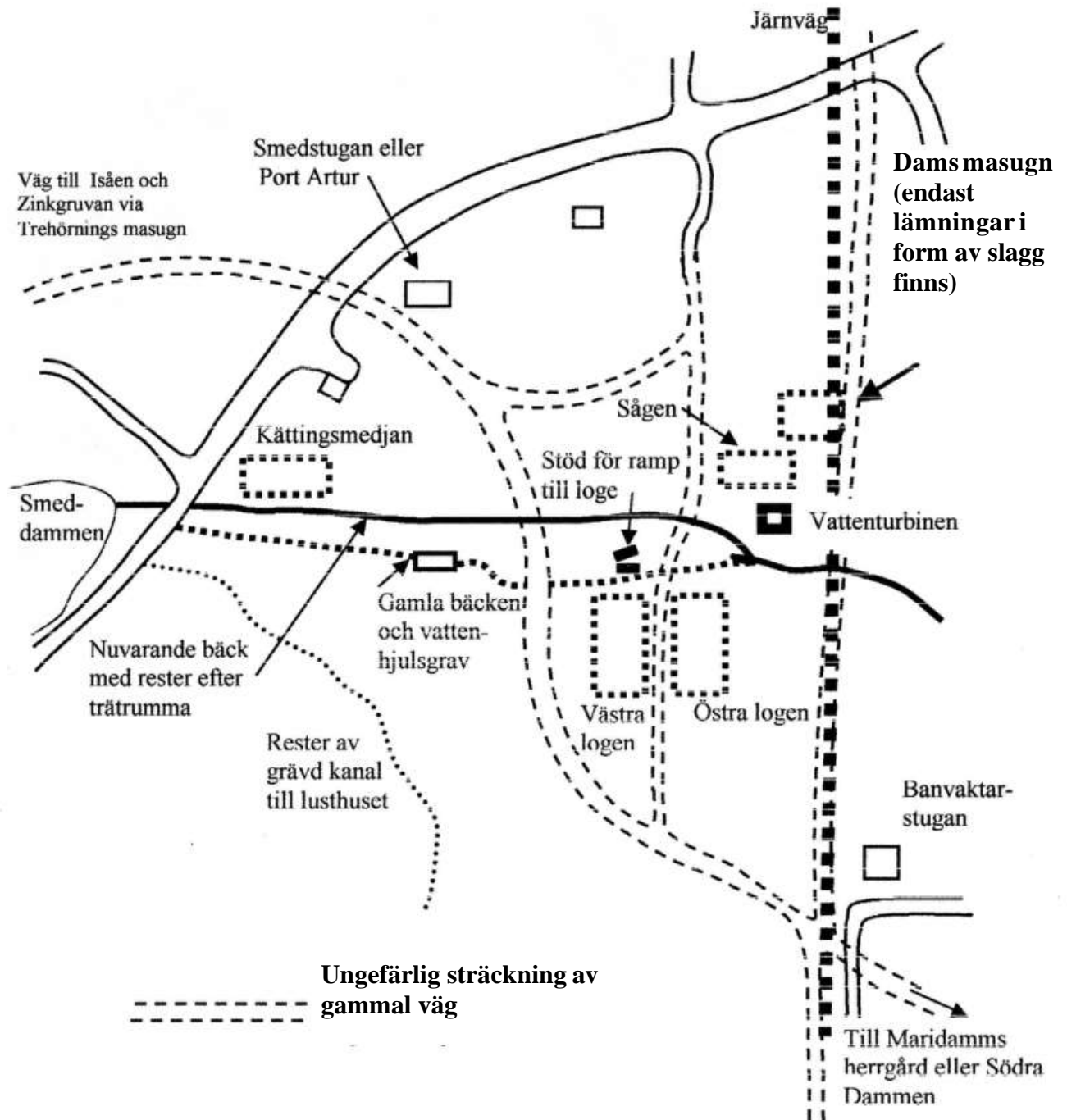

Karta över "gamla industriområdet" vid Trehörning

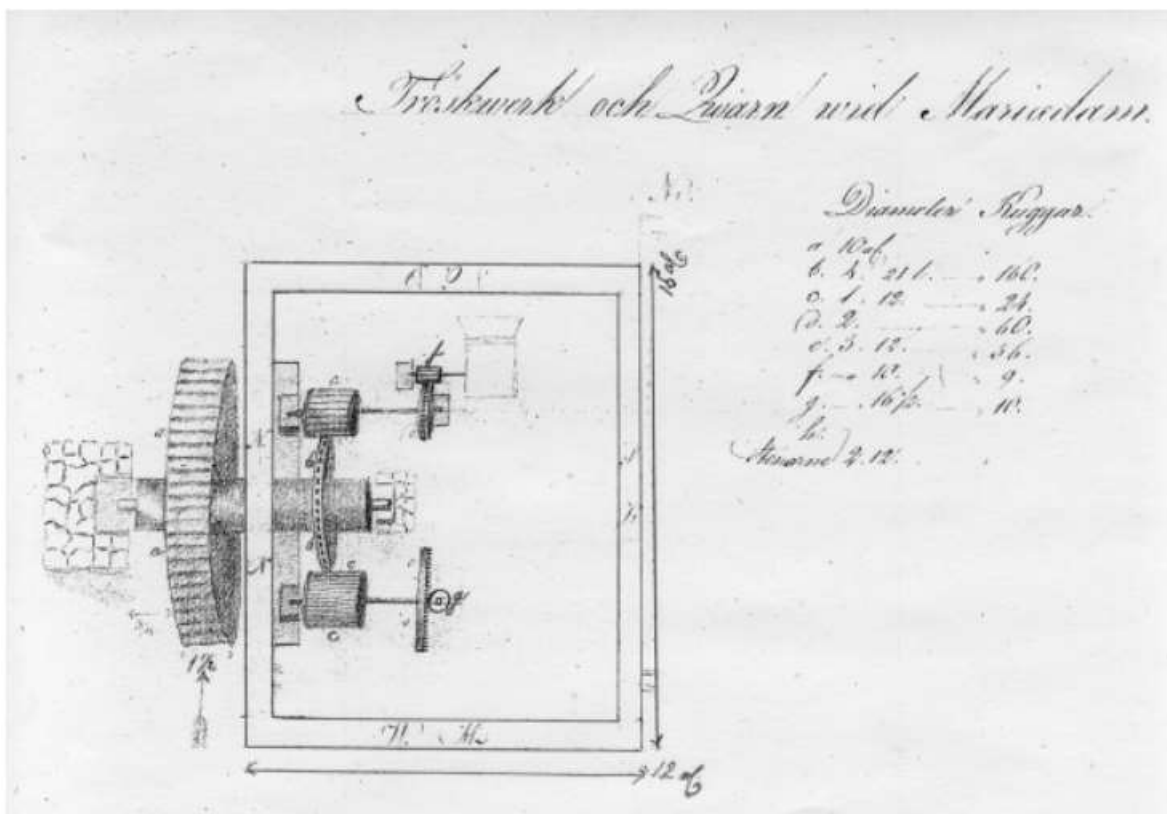

Tröskverk, vattenhjul och logar

År 1816 byggde Fredrik Wilhelm Grill ett tröskverk med ett tillhörande **vattenhjul** som kraftkälla. Vattenhjulet hade en diameter av ca 6 meter och var ett överfallshjul – dvs. vattnet leddes i en ränna till vattenhjulets övre del. På grund av den dåliga vattenförekomsten i Trehörningssjön fick tröskningen ske under de tider som överenskomms med Dams Hyttelag. Deras masugn – som låg nedströms om vattenhjulet – drevs ju av samma vattendrag.

I Godegårdsarkivet på Nordiska Museet finns skissen i på tröskverk och kvarn (se nedan). Skissen är odaterad. Skissen visar hur ett tröskverk och en kvarn drivs med ett vattenhjul med en mellanliggande kuggväxel. Skissen är inte skalenlig. Vattenhjulet hade en diameter av ca 6 m. Tröskverket och kvarnen finns i en byggnad som är ca 9 X 13 meter. Vattenhjulet kan ha funnits i den hjulgrav som i dag finns ca 50 meter söder om Smedstugan (se karta i bilaga 10).

Det berättas av folk på trakten att **tröskverket** låg i en av de stora logarna som beskrivs nedan. Osäkerheten är alltså stor hur det verkligen har sett ut. Det är inte uteslutet att tröskverket först byggdes där hjulgraven nu finns och sedan flyttades till logen.

Ritning hämtad från Nordiska museets Godegårdsarkiv

Det är intressant att notera att kyrkoherden Sahlstedt i "Lerbäcks i sockenbeskrivning"(ca.1825) skriver att tröskning av säd normalt skedde med slaga utom vid Mariedamm, Skyllberg och Vissboda "där tröskverk, som drivs med vatten är inrättade".

Logarna

Av de två stora **logarna** finns bara rester av husgrunder bevarade. Av dessa att döma hade logarna en storlek av ca 25 gånger 12 meter. Logarna hade två våningar. Övervåningen till det västra logen nåddes med två ramper. Den ena rampen gick upp på logens norra gavel och bars upp av de två pelare av slaggsten som ännu finns kvar. Den andra rampen gick upp mitt på logens västra långsida. Det östra logens övervåning nåddes genom en brygga mellan logarna (se foto till nedan).

Tröskverket fanns i det västra logens norra gavel. Det berättas att det satt ett drivhjul på en axel som gick mellan den ena av pelarna och tröskverket. Drivhjulet drevs av linan från vattenhjulet.

Foto från digitaltmuseum.se

Foto från Barbro Flood

Linus Hellzon har en liten annan beskrivning av drivningen av tröskverket mm. Den lyder: Det stod kvar ett väldigt vattenhjul över vattenrännan. Man sade att det skulle vara Sveriges största, andra världens största. I början av detta århundrade drog det tröskmaskinerna och sågen, samt ett par "blanktunnor" för kättingfabriken. Tröskverket är ett av Lerbäckes äldsta. Patron Grill hade byggt två långa logar på den gamla masugnsbacken. Det drogs av en lång järnstång, men då det ej var i rak linje fanns på järnstången en sa kallad "polhemsknut".

Sedan turbin nedlagts i bäcken drog den tröskverket, sågen, spånhyveln, blanktunnorna och senast dynamomaskinerna för el-ljus på herrgården.

Logarna byggdes troligen mellan åren 1842 och 1879. De finns visade på en karta från 1879 men ej från 1842. Under 2:a världskriget användes de som beredskapsförråd och var bevakade av militär. Logarna revs några år efter kriget.

Källor:

Anm.1 Protokoll från sammankomst med Dams hyttelag vid Ordinarie Bergs Ting den 19 juli 1816.

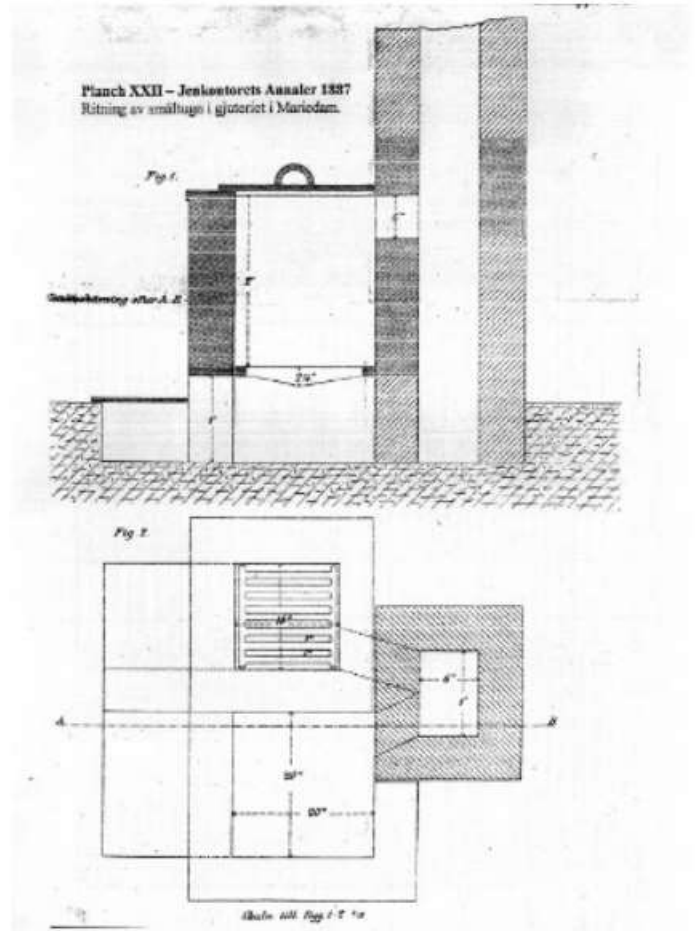
Anm. 2 Svensk Teknikhistoria.

Gjuteriet

I 1886 års tjänsteberättelse till Jernkontoret¹⁾ skriver Andreas Grill att han under året låtit uppföra ett gjuteri i Mariedamm. I annalerna året därpå finns nedanstående beskrivning om hur han har byggt en "metallsmältningugn" i gjuteriet. Av texten framgår att det dels finns två degelugnar för smältning av mindre kvantiteter metall (mässing o.dy.) och vid behov tackjärn. I den större ugnen kan 35 - 42 kg smältas. I den mindre ugnen kan ungefär hälften så mycket smältas. Dessutom finns en kupolugn där stycken med en vikt av 340- 380 kg kan smältas.

”Metallsmättningsugn

Ugnarne i det af mig vid Mariedam uppförda gjuteriet hafva visat sig särdeles ändamålsenliga, och då jag ej kan erinra mig att någon ritning på degelugnar för metallsmältning med drag finnes i Jernkontorets Annaler, bifogas genom fig. 1-2 pl. XVII en sådan, i enlighet hvarmed dylika ugnar äfven blifvit uppförda på andra håll. Ugnens konstruktion synes af figureerna; men såsom ytterligare beskrifning torde böra meddelas, att så väl sjelfva ugnarne som äfven den midt för fuchsarnes eller eldrörens inlopp i skorstenen belägna delen af den sist nämnde äro af eldfast tegel. Förlängningen af askgropen utåt golfvet är täckt med ett enkelt, giutet galler, som lemnar fullt lufttillopp under rosten. Rostgallret, som ej är inmuradt, utan gjutet i ett, hvilat på fyra stycken i ugnens hörn stående tegelstenar. Det har en tums mellanrum emellan roststängerna, hvilka sjelfva äro en tum tjocka. Vid smältningarne äro ugnarne täckte med tackjerslock, och eldröret från den ugn, som ej begagnas, är igensatt med lösa tegelstenar. Degeln står som vanligt på en eldfast tegelsten ofvanpå rostgallret. Skorstenen är vid pass 25 fot hög. Den större ugnen smälter 80-100 skålp. metall och derutöfver; den mindre 40 skålp. och mera. De kunna äfven smälta tackjern. Om behovet anses kunna fyllas med blott en ugn, ställes naturligtvis skorstenen midt för denne, och mellanväggen emellan skorstenen samt ugnen behöfver då blott göras 6 tum tjock. Rökhufl är öfverflödlig.

Kupolugnen

Den större kupolugnen vid Mariredam är försedd med flera formhål öfver hvar andra på tvenne sidor af ugnen, och på hvarje sida för sig med en gemensam blästerlåda, i likhet med det af mig för koltornen till vällugnarne vid Brefven och Svartå först använda och derefter för vällugnskoltorn ganska vanliga sättet. Blästern ingår samtidigt genom 3 till 4 formor på hvarje sida, hvarigenom smältningen sker inom ett i vertikal led mycket bredt bälte. Denna anordning har icke blott visat sig kolbesparande, utan möjliggör äfven att större pjäser kunna nedsmältas utan sönderskrotning. Smältningen går fort och tackjernet blir mycket varmt, hvarjemte hela valsar om 8 till 9 ctrs vigt utan svårighet kunna nedsmältas, om de uppsätts på ände. Äfven denna ugn har vunnit efterföljd.”

År 1884 anställdes två gjutare och en modellsnickare till gjuteriet.

Gjutaren **Svante Leon Svensson** och hustrun **Christina Lovisa Ankarberg** kom med 5 barn från

Kalmar län år 1884. Gjutaren **Carl Hjalmar Svensson** var ogift. De stannade till år 1887 då de flyttade till

Åtvidaberg. Snickaren **Carl Leonard Lindberg** och hans hustru **Gustava Lindberg** kom också från Kalmar län.

Gjutaren **Otto August Svensson** anställdes då de andra två gjutarna slutat. Han kom med hustrun **Johanna Charlotta Eklund** och två barn.

Då Andreas Grill år 1888 sålde egendomen till bröderna Gustaf och Ivan Svensson, lades gjuteriet ned. Både gjutaren och snickaren flyttade då också till Åtvidaberg

Källor: 1) Järnkontorets Annaler 1887.

Dammens Masugn

Dammen masugn fanns under ca.220 år. Den revs i ca. 1873 då järnvägen Hallsberg - Motala – Mjölby byggdes.

- Lämningarna är fornminnesregistrerade (Riksantikvarieämbetets hemsida ; <http://www.fmis.raa.se>; RAÄ:nummer Lerbäck 211:1).

I Beril Waldén böcker om Skyllbergs Bruk finns bl.a. följande att läsa om Dammens masugn:

I 1666 års-relation^{ann 1} uppges Dammens masugn vara uppbyggd 1651 på Jean De Geers frälseägor; Sahlstedt har året 1650. I 1673 års relation heter det, att masugnen, belägen vid pass »it Mousqvets skott» från Trehörnings masugn, är »ånyo uppbyggd på gamla stället», vilket väl får fattas så, att masugnen ombyggts efter en tjugooårig tillvaro. Inbrukare i det stora hyttelaget voro De Geers frälsebönder jämte ett fåtal krono- och skattebönder. I arrende till De Geer betalade bergsmännen, varje år blåsning försiggick, 1 skeppund tackjärn för tomtevåg och dammunderhåll. Hyttan var hyttelagets egendom, men på 1680-talet hade De Geer genom köp av bergsmansandelar förvärvat en tredjedel i densamma, vilket vållade hans medintressenter åtskilliga bekymmer. Närbelägenheten till De Geers egen frälsmasugn Trehörning, som försågs med vatten från samma dammar som Dammen, gjorde att man alltsomoftast kom i delo om vattenkraften. När Trehörnings masugn var påblåst, lät De Geer »samka restedygn» för sin tredjedel i bergsmansmasugnen. Hyttelaget sökte därför 1684 att mot skälig ersättning lösa ut De Geer eller också förmå honom att blåsa blott vart tredje år. Detta kan betecknas som upptakten till de ändlösa kontroverserna mellan ägarna till Trehörnings masugn och Dammens hyttelag, ett ämne, till vilket vi i det följande få anledning att mer än en gång återkomma. Malm hämtades enligt Garney 1778 från Runsala Torrgruvor, Håkantorps, Getabonäs, Tabergs, Västerby, Åmme, Garpa, Karstorp, Mörtna och Blackfärds gruvor. Masugnen ombyggdes 1729. Den presterade 1760 500 å 600 skepp. och erlade 12lisp. per dygn i tionde. Den 1729 ombyggda masugnen var »nyligen förbättrad» 1781, då Bergensköld lämnar följande beskrivning av hyttan. Hyttbacken var stor och rymlig och kolhusen i god ordning; rostgropar felades dock. Den gamla masugnsbyggnaden var, oaktat förbättringen, förfallen och tarvade ombyggnad. Blåsning förekom vanligen vartannat år^{ann 2}, då till Godegårds bruksägare betalades 3 skepp. i tomtevåg. Det var rätt ont om vatten, varför redet ej alltid kunde avblåsas. » Vid denne masugn har tillförrener snart sagt det sämsta tackjärnet blivit tillverkat.» Tillverkningen hade dock artat sig bättre, sedan man på tillsägelse börjat blanda in tabergsmalm. Åtta skovlar tabergsmalm blandades vanligen med 1 1/2 skovlar malm från Västerby, 3 från Nyhytte och 2 a 3 från Garpa gruvor. Tabergsmalmen hämtades från

den 1/4 mil avlägsna lastageplatsen vid Norra Kärra. Inbrukare i hyttan voro fyrtiofem bergsmän, vilka i öppen åker utsådde 50-60 tunnor råg samt höllo fyrtionio hästar jämte dragoxar. Handsmide förekom till husbehov.

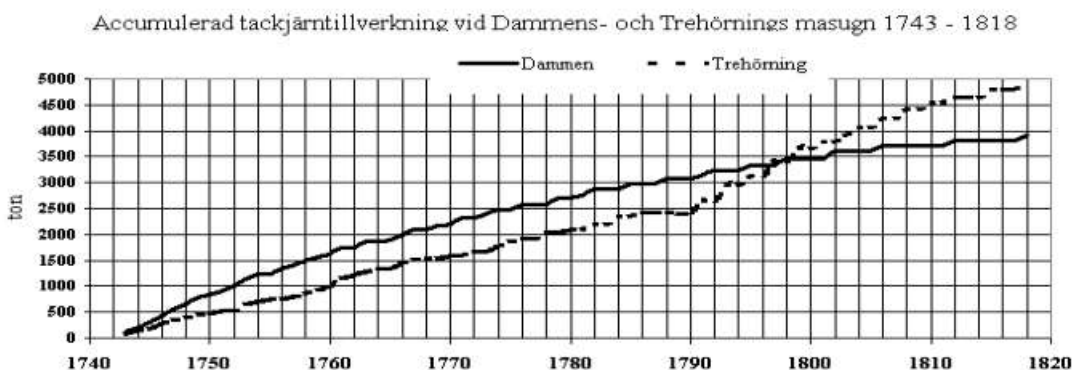
På 1780-talet återupptogs, ovisst för vilken gång i ordningen, den gamla trätan mellan Trehörning och Dammen, och det föreslogs, att bergsmanshyttan skulle nedläggas och dess blåsning flyttas till Trehörnings masugn. Hyttelaget visade sig efter vanligheten allt annat än hågat att tillmötesgå denna Godegårds bruksägares gamla önskan, och någon flyttning blev det ej heller av. Bergmästare Bergensköld, vilken fungerade som utrednings- och förlikningsman, kom ingen vart med bergsmännen, men lyckades förmå brukspatron Joh. Abr. Grill att minska tomtevågen från 3 till 1 skepp. samt att med 33 rdr 16 sk. specie bidraga till en ny, välbehövlig hyttbyggnad. Hyttan torde också ha ombyggts på 1780-talet, men året är ej känt. Jan Jansson ställde och blåste i Dammens masugn åren 1803 och 1805. Under 1800-talets förra hälft synes blåsning ha förekommit åtminstone vartannat eller vart tredje år. Malm hämtades från bl. a. Runsala gruvor och Wilhelmsgruvan på Håkantorpsfältet, från Taberg samt från Nora bergslag. På 1840-talet var förutom bergsmännen och Godegårds bruk den allestädes förekommande patron Per Jansson i Torp delägare i hyttelaget. Hyttfogde var då Anders Jansson i Södra Dalskogen.

Den gamla masugnen revs 1870^{ann 3}, då Hallsberg-Mjölby-banan drogs fram över hyttbacken. Det berättas, att Mariedams dåvarande ägare, smidesdirektör Andreas Grill, med avsikt ombestyrkt, att järnvägens stakning fick just denna sträckning. »Dä va för å få unna bönnra.» Folkopinionen menade sig alltså i hyttans rivning se bruksherrarnas hämnd för hyttelagets månghundraåriga envetenhet. Man förmenade också, att Grill fick sona sitt tilltag. Några år senare hade han för 300.000 kr sålt tackjärn, bl. a. från Trehörnings masugn. Järnet skulle levereras till England, men i Göteborgs hamn befanns det odugligt och vräktes i havet; senare byggdes kaj, där järnet vräktes. Detta blev, ansåg gemene man, upphovet till den försämring av Grills ekonomi, som senare föranledde försäljningen av Mariedamsgodset till Skyllbergs bruk

Anm. 1: Bergskollegii Bersverkshandlingar. Anm. 2: se nedanstående text ang. hur ofta blåsingarna skedde Anm. 3: Masugnen revs 1873.

Av ovanstående text kan man få intrycket att Dammens masugn hade väldigt liten tillverkning av tackjärn. Men om man jämför tillverkningen¹⁾ under åren 1743 – 1818 finner man att Dammens masugn under åren 1743-92 hade en större tillverkning av tackjärn än vad Trehörning hade. Under dessa år hade både masugnarna 35 blåsingar.

Under åren 1793 – 1818 sker endast 6 blåsingar vid Dammens masugn jämfört med 14 för Trehörnings masugn. Det större antalet blåsingar vid Trehörning samt en ombyggnad av denna masugn gjorde att tillverkningen där ökade jämfört med Dammens masugn. I nedanstående diagram har tackjärnstillverkningen år för år summerats. Ombyggnaden av Trehörnings masugn gjordes

1781 (se avsnittet om Trehörnings masugn). Resultatet av ombyggnaden syns under perioden 1791-1818 då tillverkningen mer än fördubblats (från 73 ton/blåsingår till 180 ton). Under samma tidsperioder ökade Dammens tillverkning från i genomsnitt 92 ton till 116 ton/blåsingår.

Värdering av masugnen år 1873²⁾ inför byggande av järnvägen Hallsberg – Motala -Mjölby.

En särskild kommitté tillsattes av Kumla härads tingsrätt för att värdera det som Hallsberg- Motala – Mjölby Järnvägs Aktiebolag hade att inlösa på grund av det intrång järnvägens sträckning åstadkom. Man hade att ta ställning till värdet av den masugn, som tillhörde Dams hyttelag. Värderingen skedde 1873. Tackjärnsutvinning hade inte skett vid hyttan sedan 1844. De lösa masugnsinventarierna hade sålts i början av 1850-talet och husen hade fraktats bort. Masugnen hade anor från ungefär 1650 och hade för tredje gången genomgått omfattande restaurationer åren 1802 och 1809. Nämnden gjorde en mycket noggrann beskrivning av det den hade att värdera, vilket idag kan synas värdefullt eftersom det kan vara mycket svårt att ens ana var masugnen en gång legat. Så här beskrev man den år 1873.

Masugnen är uppförd i form av kvadrat med trettio och en halv fots sidor, med elva fot hög stenmur av dels sprängd, dels bruten gråsten och försedd med tvenne bröst. Ovanpå gråstenmuren förekommer 18 a 19 varv timmer, vadan byggnadssättet utgör det för s.k. mulltimmers-masugnar vanliga. Av hjulhus, blåsvärk och rännen fanns ej ett spår. Tak och masugnsbro voro så förfallna att svårighet för uppgång till kransen därav uppstod. I det södra eller utslagsbröset befanns en mindre järntakshäll, ett bördjärn av gjutet och fyra sådana av smitt järn, samt i det västra eller formbröset fyra bördjärn, därav tre av smitt och ett av gjutet järn, var förutan genom murarna syntes inlagda 8 järn i sydvästra pelaren och fyra i övrigt. För att

sammanbinda mulltimret funnos fyra stycken stångjärn eller pilastrar av omkring femton fots längd vardera. En del av timret i södra väggen var alldeles murket. Ett stöd för bron nedre ända, uppfört av mindre sprängd sten var fäst med ett smitt ankarjärn. En kvadratformig timmerkista under mitten av bron ägde höjd av åtta varv, tolv och en halv fots långt timmer.

Pipan, nu oduglig, syntes vara murad av tegel och ställsten invändigt. Kranshållare förefunnos icke, men påstods av närvarande vara nerfallen i ugnen. I formbröset fanns kvarsittande en tackjärnsforma. All yttre omklädnad kring nedre delen av masugnen var försvunnen.

Källor: 1) Samuel Sahlstedt; Lerbäckes sockenbeskrivning 1825; 2) Sammanställt av Bengt Carlsson från protokoll från Kumla härads tingsrätt .

Sågen/Vattenturbinen

År 1879¹⁾ byggdes en ramsåg i närheten av där Dammens masugn hade legat. Sågramen med tillbehör levererades av De Geers Bruk och kostade 560 Riksdaler. Hela sågen kostade 3 500 Riksdaler¹⁾. Sågen drevs med en axel från den intilliggande vattenturbinen. Vatten till turbinen leddes i en trätrumma från Smedsdammen. Trumman hade en ytterdiameter av ca 65 cm. I dag finns järnbanden som höll ihop trätrumman kvar i bäckens övre del. Det är troligt att vattenturbinen och trätrumman byggdes i samband med att sågen byggdes. Vidare finns sågens grundstenar samt vattenturbinens avlopp kvar.

Under åren 1889 – 1926 skapade sågen en vinst för Skyllbergs Bruk av i medeltal ca. 3600 kr/år. Kättingtillverkningen gav ungefär hälften så mycket och inkomsten från skogarna gav ca 37 000 kr/år.

Det är oklart när den mera ”industriella” sågningen upphörde. Byggnaden stog dock kvar till 1950-60 talet. Under 2:a världskriget sågade man gengasved där.

Minne av sågen – turbinen²⁾

Som jag minns installationen från tidigt 30-tal, fanns såghuset längst mot norr, och omedelbart söder därom löpte vattentuben ner till maskinhuset. Tuben grenades till ett större, äldre turbinhus av plåt, vars axel gick rakt över till sågen. Detta lär ha varit en ganska ålderdomlig och vattenslukande pjäs. Ledskenering torde inte ha funnits t.ex.

En modern liten turbin med spiralskåp drev en liten likströmsmaskin för belysning i Herrgården och mjölkmaskin, däremot inte till övriga bostäder. (En tidig distributionsanläggning fanns i Mariedamm sedan 1920-talet, men Herrgården och andra abonnenter tillkom åtskilligt senare)

Källor: 1) 1879 års kapitalbok för Mariedans Bruk, Skyllbergs Bruksarkiv. 2) Lämnat av Bengt Grundmark.

Kättingsmedjan

- I slutet av kapitlet finns en förteckning av smederna som enligt husförhörslängderna arbetade i kättingsmedjan samt deras familjer.
- Byggnadslämningen är fornminnesregistrerat (Riksantikvarieämbetets hemsida <http://www.fmis.raa.se>; RAÄ:nummer Leback 392:1).

Kättingsmedjan byggdes troligen år 1889. Under åren 1889-90 anställde Skyllbergs bruk 23 smeder. Bland de första som anställdes var förmännen **Amandus Johansson** och **Johan August Appell**. Amandus for bl.a. till Marieholms bruk i Jönköpings län där han värvade **Anders Otto Johansson Kron** och **Johan Frans Edvard Berg**. Vidare värvades några smeder från Gunnebo bruk i Kalmar län. Amandus Johansson och Johan August Appell hade arbetat där innan de hade flyttat till Motala, varifrån de närmast kom (se vidare avsnittet om Solbacken).

I tabellen i slutet av kapitlet anges de 30-tal kättingsmeder som enligt husförhörslängderna var anställda under åren 1889 – 1920. Även om dessa smeder står ”skrivna” under Mariedamm vet vi var fem av dem bodde. Amandus Johansson och Bertil Törnqvist bodde i Solbacken. Anders Otto Johansson Kron bodde i gamla masmästarbostaden som även kallas Kron´s. Per Adolf Pettersson och August Bernhard Qvarnström bodde i Smedstugan. Var de övriga kättingsmederna bodde är lite av ett mysterium.

När Amandus Johansson och Johan August Appell anställdes hade en fast årslön av 1250 Kr. De övriga smederna hade ersättning per dagsverke. År 1907 hade Amandus lön ökat till 1322 Kr.

Foto: Kättingsmeder vid Mariedamms kättingsmedja omkring år 1890

Foto från Lerbäcks Hembygdsförening

I kättingsmedjan tillverkades huvudsakligen klenare kätting. Även bindslen, grimmor mm gjordes. Från Skyllbergs Bruk köptes tråd- och stångmaterial varav kättingen gjordes. Den färdiga kättingen såldes huvudsakligen tillbaks till Skyllberg Bruk. År 1907¹⁾ köptes t.ex. tråd- och stångmaterial från Skyllbergs Bruk för ca. 12 500 Kr. Färdig kätting såldes tillbaka för ca. 23 300 Kr. Dessutom såldes till Rönnerhytta för 225 Kr och till traktens bönder för ca 50 Kr. Lönen till smederna var samma år var ca 7 400 Kr. Kättingsmedjans vinst samma år ca. 2500 Kr, vilket var något högre än den genomsnittliga vinsten var under de ca 30 år som kätting tillverkades. Den högsta vinsten var under slutet av första världskriget då en vinst av ca 3 000 Kr noteras. Därefter kom några förlustår innan kättingtillverkningen upphörde. Konkurrensen från andra kättingtillverkare blev för stor. Gunnebo kättingsmedja som hade t.ex. rationaliserat sin produktion ända sedan 1890- talet främst genom elektrifiering. Dessutom gjordes en utbyggnad i Varberg år 1918.

Efter det att kättingtillverkningen upphörde användes smedjan för klensmide.

Källor: 1) 1907 års kapitalbok för Mariedans Bruk, Skyllbergs Bruksarkiv.

Gjutare och smeder

kättingsmedjeförman Amandus Johnsson med familj - se SOLBACKEN under Trehörning

kättingsmed Anders Otto Johansson Kron med familj se KRONEN under Trehörning

kättingsmed Johan Frans Edvard Berg med familj se LABBIT eller MASUGNSSTUGAN under Trehörning

kättingsmedjeförman Karl Teodor Jansson Törnqvist med familj - se SOLBACKEN under Trehörning

Boendeplatser för nedanstående är okända

gjut	Namn	Födelse-		Åken-	Inflyttad		Utflyttad	Död	1880-89	90-99	1900-09
		ort	datum		från	år					
gjut	Svante Leon.Svensson	1843-06-20	Kalmar län	1867-11-30	Kalmar län	1884	1887	Åtvidaberg	I##U		
hu	Christina Lov. Ankarberg	1846-06-09	Kalmar län	1867-11-30		1884	1887	Åtvidaberg	I##U		
do	Anna Christina	1870-12-30	Gärdsrum			1884	1887	Åtvidaberg	I##U		
so	Gustaf Leonard	1873-11-02	Gärdsrum			1884	1887	Åtvidaberg	I##U		
do	Elin Maria	1876-07-05	Gärdsrum			1884	1887	Åtvidaberg	I##U		
so	Erik Sigfrid	1879-06-04	Gärdsrum			1884	1887	Åtvidaberg	I##U		
so	Oscar Henrik	1883-07-03	Gärdsrum			1884	1887	Åtvidaberg	I##U		
so	Edvard Hugo Walfrid	1887-02-01	Gärdsrum			1884	1887	Åtvidaberg	I##U		
gjut	Carl Hjalmar Svensson	1868-09-18	Gärdsrum		Kalmar län	1884			I##U		
sni	Carl Leonard Lindberg	1837-12-27	Österg.län	1864-11-29	Kalmar län	1884	1888	Åtvidaberg	I###U		
hu	Gustafva Lindberg	1839-04-30	Österg.län	1864-11-29	Kalmar län	1884	1888	Åtvidaberg	I###U		
fo.d	Augusta Maria	1874-04-19	Österg.län		Kalmar län	1884	1888	Åtvidaberg	I###U		
gjut	Otto August Svensson	1855-10-16	Gärdsrum	1861-11-14	Skyllb.br	1887	1888	Åtvidaberg	IU		
hu	Johanna Charlotta Eklund	1847-04-24	Gärdsrum	1861-11-14			1888	Åtvidaberg	IU		
do	Alma Olivia	1882-11-14	Kalmar län				1888	Åtvidaberg	IU		
so	Oscar Conrad	1884-09-11	Lerbäck				1888	Åtvidaberg	IU		
so	Karl Yngve	1887-05-15	Lerbäck				1888	Åtvidaberg	FU		
pi	Selma Karolina	1873-06-17	Ö.göt. län		1889-11-25		1890	Motala	IU		
pi	Ida Helena Persdotter	1869-1?-11	Åsenhöga		Åsenhöga	1890		Motala	I#U		
pi	Anna Elisabeth Renström	1874-09-11	Godegård			1895	1896	Runsala/423		IU	
kä.för	Johan August Apell	1851-01-31	Ö.göt. län		Motala	1889	1895	Motala	I####U		
hu	Hulda Karolina Johansdotter	1853-03-03	Ö.göt. län		Motala	1889	1895	Motala	I####U		
so	Johan Werner	1883-10-09	Kalmar län		Motala	1889	1895	Motala	I####U		
do	Ruth Helena	1891-07-31	Lerbäck				1895	Motala	F##U		
pi	Anna Serafin Pehrsson	1872-05-18	Jönk. län		Jönk. län	1890	1891	Motala	I#U		
kättingsmed./tr.v.a	Johan Peter Frost	1851-02-01	Kronob. län	1876-10-76	Kalmar län	1889	1896	Gladhammar	I####U		
hu	Kristina Albertina Törndal	1849-05-31	Kalmar län	1876-10-76	Kalmar län	1889	1896	Gladhammar	I####U		
so	Melker Gehard	1877-08-11	Kalmar län		Kalmar län	1889	1893	N.Amerika	I##U		
do	Helma Kristina	1883-10-18	Kalmar län		Kalmar län	1889	1896	Gladhammar	I####U		
so	Karl Peter	1886-12-17	Kalmar län		Kalmar län	1889	1896	Gladhammar	I####U		
so	Talis Ivan Tage	1891-04-17	Lerbäck				1896	Gladhammar	F##U		
pi	Selma Othelia Klintberg	1875-11-21	Kalmar län		Kalmar län	1891	1895	N Björn./310	I#U		
kättingsmed	Johannes Andersson Källberg	1866-12-17	Jönk. län		Jönk. län	1889	1907	Örebro	I#####U		
hu	Elin Albertina Hult	1871-03-30	Lerbäck	1895-04-07	Trehörn/341	1895	1907	Örebro	I#####U		
do	Elna Alexandra	1896-02-17	Lerbäck				1907	Örebro	F#####U		
kättingsmed	Johan Malkolm Kristoffersson		Jönk. län		Jönk. län	1889	1897	Nyköp.län	I#####U		
kättingsmed	Johannes Alfred Johansson	1877-10-08	Jönk. län		Jönk. län	1898	1899	Jönk.län	IU		
kättingsmed	Johan Waldemar Klintonberg	1866-05-21	Kalmar. län		Kalmar län	1889	1902	Österg.län	I#####U		
hu	Josefina Johannesdotter	1866-08-22	Misterhult	1892-07-23	Misterhult	1892	1902	Österg.län	I#####U		
so	Joahn Efrim	1893-09-06	Lerbäck				1902	Österg.län	F#####U		
so	Fritz Fabel	1895-05-13	Lerbäck				1902	Österg.län	F#####U		
so	Karl Gideon	1898-03-18	Lerbäck								
do	Ruth Elisabeth	1900-12-19						1899-02-13		FD	
kättingsmed	Albert Kalsson Lemberg	1871-06-21	Kronob.län		Kronob. län	1889	1890	Österg.län	IU		
kättingsmed	Karl Levin Johansson	1867-03-31	Jönk. län		Motala	1889	1890		IU		
kättingsmed	Karl August Engdahl	1871-03-06	Kronob.län		Kronob. län	1889	1894	Österg.län	I##U		
kättingsmed	Gustaf Adolf Johansson	1874-02-10	Jönk. län		Motala	1889	1897	Stockholm	I#####U		
kättingsmed	Klas Leonard Max	1871-09-21	Motala		Motala	1891	1892	Hallands län	IU		
kättingsmed	Henning Malkholm Lind	1867-12-01	Jönk. län		Jönk. län	1889	1908		I#####U		
hu	Augusta Josefina Karlsdotter	1866-11-17	Jönk.län	1891-12-06	Jönk.län	1891			I#####U		
so	Johan Einar Metodius	1892-09-10	Lerbäck						F#####U		
do	Anna Ingeborg Maria	1894-03-07	Lerbäck						F#####U		
do	Ruth Helmi? Josefina	1896-08-27	Lerbäck						F#####U		
so	Robert Sixten Emanuel	1898-11-09	Lerbäck						F##U		
do	Göta Ester Linnea	1901-05-23	Lerbäck						F#U		
so	Karl Malkolm Gidion?	1902-12-17	Lerbäck						I#U		FD
pi	Ellen Maria Emanuelsdot.	1876-07-15	Jönk.län		Jönk.län	1896				I	
kättingsmed	Sven Johansson	1848-02-26	Jönk. län		Jönk. län	1889	1896	Österg.lä	I#####U		
kättingsmed	Gustaf Wilhelm Bengtsson	1867-11-25	Jönk. län		Jönk. län	1890	1890		IU	IU	
kättingsmed	Victor Nilsson Damberg	1863-07-23	Jönk. län		Kronob. län	1890	1896	Amerika	I#####U		
kättingsmed	Gustaf Alfrid Karlsson Åberg	1871-10-04	Jönk. län		Jönk. län	1890	1892	Kalmar län	I#U	IU	
kättingsmed	Anton Johannes Ros	1874-04-13	Norge		Jönk. län	1898	1899	Kalmar län	I#####U		IU
kättingsmed	Nils August Johansson	1870-01-12	Jönk. län	1893-09-15	Jönk. län	1890	1900	Sämjan/306	I#####U		
hu	Elin Charlotta Bergqvist	1874-01-15	Lerbäck	1893-09-15	Vändelsberg/	1893	1900	Sämjan/306	I#####U		
so	Nils Georg	1894-02-01	Lerbäck				1900	Sämjan/306	F#####U		
so	Karl Arbanus	1895-09-20	Lerbäck				1900	Sämjan/306	F#####U		
do	Kristina Elvira	1897-08-08	Lerbäck				1900	Sämjan/306	F#U		
do	Karin Sigrid Elisabeth	1900-03-03	Lerbäck				1900	Sämjan/306	F		
kättingsmed	Johan Sigfrid Gillerström	1866-11-04	Motala		Jönk. län	1890	1891	Hellestad	IU		
kättingsmed	Johan August Karlsson	1873-08-12	Kronob. län		supra?	1890	1893	Amerika	I#U		
kättingsmed	Karl Levin Johansson	1867-03-31	Jönk.län	1890-12-06			1899	Jönköp. Län	I#####U		
hu	Emma Krist. P.dott. Vernsia?	1866-01-17	Åsenhöga	1890-12-06			1899	Jönköp. Län	I#####U		
do	Ingrid Linnea	1892-05-06	Lerbäck				1899	Jönköp. Län	F#####U		
so	Nils Erik Francis	1893-12-07	Lerbäck				1899	Jönköp. Län	I#####U		
kättingsmed	Gustaf Hilding Johansson	1873-06-06	Jönk.län	1900-03-23	Jönk.län	1897	1907	Boo			I#####U
hu	Amanda Teolinda Hult	1877-01-23	Lerbäck	1900-03-23			1907	Boo			I#####U
do	Dagny Maria Josefina odöpt	1900-08-21	Lerbäck				1907	Boo			F#####U
do	Ruth Sigrid Amanda	1903-11-05	Lerbäck				1907	Boo	1902-10-14		FD
so	Gustaf Valter	1906-06-04	Lerbäck				1907	Boo			F##U

Ann 1: Föräldrar: Jan Anders Wallström (42 år) torpare i Getabo och Matilda Carlsdotter (36 år gammal) **Ann 2:** Död på Vadstena Hospital

Ann 3: Gift 1929-07-19 med smeden Adolf Erik Albrektsson (f.1896-03-23 i Hammar). Ånka 1986-12-13. Död 1996-04-21 i Åsbro

Ann 4: Gift 1961-07-15. Död 1976-01-08 i Skirsjöstrand **Ann 5:** Gift 1922-12-09 med Axel Malkus Leopold Ahl (f. 1888-03-28 i Hammar; d.1970-12-12 i Örebro). Död 1987-08-12 i Örebro

Ann 6: gift 1943-05-22 med Sven Oskar Törner (f. 1917-09-19 i Gryt d.1993-07-06) ; Död 2002-07-11 i Eskilstuna